

les claus del dia

arapla!

Estelada a Elna

Sigui per la proliferació d'estelades dels últims anys o perquè la persona que l'ha posat és independentista, la qüestió és que qui vagi a l'Oficina de Turisme de la població rossellonesa d'Elna es trobarà que, entre les banderes que tenen perquè se sàpiguen els idiomes que parla el personal d'atenció al públic, per

representar la llengua catalana hi ha una estelada. Un lector que hi va anar aquest estiu a demanar informació per anar a la maternitat suïssa d'Elna ens ha fet arribar la foto.

Es dona la circumstància que Elna, durant anys feu de l'esquerra i amb un alcalde del Partit Comunista fins al 2014, ara està governada per una suma de partits de dreta, entre els quals hi ha també el Front Nacional, que acostuma a obtenir-hi uns bons resultats, així com en altres poblacions de la Catalunya Nord.

Podeu enviar les vostres fotografies i textos al correu comarquesgironines@ara.cat

laproposta

L'Empordà dadà, a les Escaules

LA IRREVERENT poeta Dolores Miquel i el valencià Josep Sou donaran demà a la tarda el vers de sortida a la trobada internacional de poesia d'acció i performance La Muga Caula, a les Escaules (Empordà), una cita artística alternativa i crítica que arriba a la dotzena edició. Sota el títol Dadà Empordà,

aquest any el salt de la Caula aplegarà poetes i artistes reunits al voltant de l'art efímer i d'acció, de l'atzar i de l'absurd, sempre com a contestació radical a les raons d'estat. Divendres, després del sopar col·lectiu, hi haurà la sessió Breu i Espontani, dedicada a Ben Patterson, amb accions d'un minut. Tot dissabte i diumenge al matí hi haurà accions de Mireia Zantop, Franziska Siegrist i David Caño, entre altres. A la nit, concert amb la Fluxi Ben's Bard.

EL RACÓ DIBUIXAT

Caldes de Malavella

Tot passejant amb uns amics *sketchers* pels carrers de la vila balnearia de Caldes de Malavella, just al cantó de les termes romanes, al capdamunt del turó, ens crida l'atenció la bellesa de la Glorieta de Sant Grau. Jo deixo a la meua esquena la Glorieta per fixar-me en els colors i la senzillesa de l'ermita de Sant Grau i les casetes del carrer del mateix nom.

Dibuix i text: Laura Gelats (Urban Sketchers Barcelona)

vist
alttwitter

Joan Daniel Bezsonoff (@JDBezsonoff)
Escriptor

"Admiro la gent que pot opinar sobre qualsevol cosa. El burquini, el curs de l'arròs a la Xina, la guerra a Síria, la filosofia de Kant"

Joan Armangué (@JArmangué)
Economista i exalcalde de Figueres

"El pregó anti-@AdaColau, exemple de la no-acceptació de la diversitat i pluralitat. Aquest no és el nou país que vull"

Joan-Lluís Lluís (@Joanlluisslluis)
Escriptor

"Que al diccionari de la Real Academia Española no hi figuri «catalanofobia» indica allò que en psicologia s'anomena «negació de la realitat»"

Pep Torner (@PepTorner)
Gestor cultural

"Per declarar la independència caldrà parar una estona de tocar la gralla #11Sep #Diada"

Laura Pous Trull (@laurapous)
Periodista

"Cameron deixa el seu escó com a diputat a la Cambra dels Comuns. Normal"

Aleix Renyé (@aleixrenye)
Periodista

"D'això, quants processos judicials o investigacions policials hi ha hagut per la cremada d'estelades i banderes catalanes? No ho sé trobar"

Marina Geli Fàbrega (@marinageli)
Metge

"Avui, 10 de setembre, Dia Internacional de la Prevenció del Suïcidi. Any 2014, 531 persones a Catalunya mortes, el doble que en accidents trànsit. Primera causa de mort entre persones de menys de 35 anys. Parlem i prevenim"

Adrià Pujol Cruells (@AdriPujol)
Antropòleg i professor

"Ingold no contempla que la majoria d'homes, quan es fan vells (febles), miren la terra cremada rere seu, i aleshores es tornen ecologistes"

Alfons Delgado García (@alfonsdg)
Naturalista

"Comença la brama del cérvol, quan s'aparellen i estan engegats pel zel. Aprofitem per matar-los, així, com covards"

Meius Ferrés (@mferres)
Social media manager UdG

"Sortir de casa a les 7 del matí per anar a treballar i que t'aturin en un control d'alcoholèmia. Senyal que són Festes del Tura. #FdT16"

Albert Riera (@albertriera)
Professor d'història

"M'agrada més la justícia en vida que el panegíric en mort"

CELOBERT

TONI SALA

ESCRITOR

No sóc negre

ENT TOT GRUP OPRIMIT hi ha sempre persones acollides i promocionades pels opressors a canvi que es desentenguin dels seus. Què ens han d'explicar, als catalans! O.J. Simpson era un jugador de futbol americà increïblement bo. Tot i ser negre, gràcies a l'èxit, va poder entrar en cercles exclusivament blancs, a canvi de girar l'esquena als moviments de reivindicació negra. "Jo no sóc negre, sóc O.J.!", deia. Va deixar la seva dona negra i va casar-se amb una noia rossa. Però la rossa el va deixar i va acabar assassinant-la, a ella i a un seu amic.

Aquest estiu he vist dues sèries que expliquen la seva història. La primera es diu *American crime. The people vs. O.J. Simpson* i és una reconstrucció minuciosa i dramatitzada de com va anar el judici que va acabar absolutament Simpson dels assassinats, malgrat totes les evidències, inclosa la prova de l'ADN. Els advocats -un d'ells representat a la sèrie per un Travolta hipnòtic- van jugar la carta de la raça. Van convertir el cas en una confrontació entre blancs i negres, en un moment que el racisme de la policia de Los Angeles estava més que demostrat. La reconstrucció dramatitzada del judici és una gran lliçó sobre el funcionament de la justícia nord-americana, i enllaça amb la millor escola de pel·lícules d'avocats.

Però la sèrie que vull recomanar de tot cor és l'altra: *O.J.: made in America*, un documental de cinc episodis d'una hora i mitja que explica la vida sencera de Simpson, posant-la en relació amb el conflicte racial americà. Aquí no hi ha actors, són hores i hores d'entrevistes i documents visuals, destriats i muntats amb la saviesa de les sèries documentals més bones, vull dir al nivell de Lanzmann o Herzog, que amb els recursos i l'idioma de l'audiovisual plantegen una explicació històrica a partir del desplegament d'un conflicte moral, amb la intensitat de la primera mà, més potent que dotzenes de llibres: veiem directament els protagonistes, les seves veus i gestos.

La qüestió va molt més enllà de la personalitat de l'assassí i el terratrèmol moral que va comportar la seva absolució, i se situa a l'encreuament de camins en què tots ens trobem respecte al moment històric que ens hagi tocat viure. Quan Simpson és absolt, veiem les imatges d'un activista negre que li crida a un home blanc: "Ara sabreu què se sent!" Però la història no s'acaba aquí, la història sempre és més llarga, i al final, fins i tot en aquesta partida cínica d'escacs entre blancs i negres en què tant l'assassí com les seves víctimes són simples peces, les blanques tornen a guanyar.